

Interview met: **Laura**

Mag ik onder pseudoniem?

Ja natuurlijk

Ik heb met Laura afgesproken in Driebergen. Ze doet daar sinds kort een reïntegratietraject via Kansen op Werk. Anderhalf jaar lag ze 'eruit'. Terwijl ze zo veelbelovend begon.

In 2011 studeert ze af: HBO pedagogiek. Ze wil kindercoach worden. Alleen, ze vindt er geen werk in. Wel vindt ze een baan in de administratie:

Leuk werk! en ik deed het goed dacht ik...

Maar na een half jaar: Volgende baan; zelfde verhaal! En weer.... ...en weer en weer.....

'kan gebeuren', dacht ik toen nog...

Je vroeg een uitkering aan...

... ik moest m'n huur opzeggen...

... ik ging half bij m'n moeder wonen...

... en half bij vrienden op een terrein

maar het ging steeds slechter met mij
geen woning
geen geld
geen slaap
geen zelfvertrouwen

koud... wind... modder...
... strijd... uitgeput...
burn out... psychose

... ik zoek hulp...

... Rust...
... therapie...
het hielp!

Sinds 4 maanden werkt Laura zelfs weer. Via Kansen op Werk doet ze de ledenadministratie bij een patiëntenvereniging in Driebergen.

het zelfvertrouwen dat ik nu weer opbouw is **Goud Waard!**

Tegenover me zit een jonge sterke vrouw. Haar diepe dal heeft haar ook iets gebracht: Het begrip dat IEDEREEN buiten de boot kan vallen.

Het was geen interview! het was een gesprek!

De volgende dag krijg ik een mail:

ik wil toch graag onder m'n eigen naam want...

ik ben Laura!